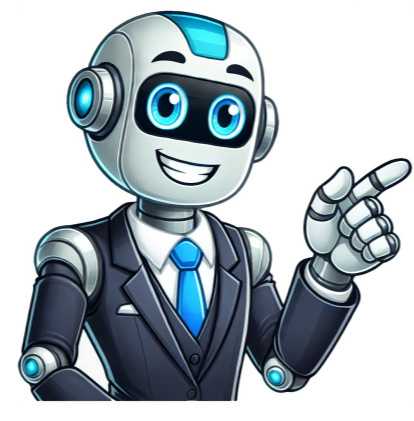

I'm not a robot

Takım destekli bireyselleştirme

Bireyler arası etkileşimin, öğrenmenin temeli olduğu kabul edilir.Gelişim, çevreyle ve çevredeki diğer insanlarla etkileşimin bir ürünü olarak ortaya çıkar.Öğrencilerin ortak bir amaç etrafında küçük gruplar halinde birbirlerinin öğrenmelerine yardım ederek çalışmalarını sağlanmalıdır.(Akran öğrenme)Gruptaki üyeler, başarı – zeka kişilik özellikleri bakımından heterojen olarak oluşturulur.Liderlik paylaşımıştır.Heterojen yapıda.Grupları öğretmen kurar ve gruplar 2 ila 6 kişiden oluşur.Bireyin sadece bilişsel gelişimi değil, sosyal ve duyuşsal açıdan gelişimine de önem verilir.Paylaşma ve dayanışma en üst seviyeye çıkarken yarış ve rekabet en alt düzeye iner ve grup içi rekabet olmaz.Olumlu Bağlılık En önemli ilkedir. Gruptaki her öğrenci birbirinin öğrenmesinden sorumludur. “Birimiz hepimiz, hepimiz bizimiz için”Bireysel Sorumluluk Gruptaki her üye kendine verilen görevleri yapmaktan sorumludur.Yüz Yüze Etkileşim Gruptaki iletişim destekleyici ve yapıcıdır.Sosyal Beceriler Grup içinde çalışırken empati kurma, paylaşma, yardımlaşma, dayanışma ve liderlik gibi beceriler gelişir.Grup Sürecini Değerlendirme Grup üyeleri süreç esnasında birbirlerini değerlendirir.(Akran Değerlendirmesi)Yapamayanlara yardım yapamayanlara uyarı verir.Başarı İçin Eşit Fırsat Gruptaki herkes eşit haklara sahiptir.Hatta liderlik görevi bile paylaşılarak yerine getirilir.Grup Ödülü/Ortak Ürün Başarı veya başarısızlık gruba aittir.Grup üyeleri aynı notu alır.Bireysel Değerlendirilebilirlik Öğretmen akran değerlendirimleri ve kişisel gözlemlerine göre art niyeti önlemek için ve çalışmı desteklemek adına bireysel değerlendirmeyi devreye sokar.6 ve 7. ilkeleri başarılı öğrencilerin heveslerinin kırılmasına neden olabilir.İş Birliğine Dayalı Öğrenme Teknikleri1-) Öğrenci Takımları Başarı Bölümleri TekniğiGrup üyeleri birlikte çalışıp, birlikteyken öğrenir.Grup üyeleri bireysel olarak sınava girer.Arıtmatik ortalama, grup ortalaması notu alınır.GençayMuidinŞerafettinAldıkları not3050100Art Ort6060602-) Ayrılmı Birleştirme Tekniği(İtışaw)En güçlü tekniktir.Konu bölümlere ayrılır, her bölüm için bir uzman görevlendirilir.Her gruptan aynı bölümlerle uzmanları bir araya gelecek uzman grupları oluşturur.Uzman gruplar konuyu derinlemesine öğrenir ve uzmanlar, grup arkadaşlarının öğrenmesinden sorumlu olur.Gruplar tüm bölümlerden sorulu olur.Öğrenciler hem bireysel hem de grup olarak değerlendirilir.3-) Takım Destekli BireyselleştirmeEş vardır.Eşler birbirinden sorumludur.Grup heterojendir.Her öğrenci kendi seçeceği bir arkadaşıyla çalışır.(Eş seçimi) Eş olan öğrenciler birbirlerinin çalışmalarını, ödevlerini ve test kağıtlarını değerlendirir.Öğretmen süreci kontrol eder, daha çok matematik öğreniminde kullanılır(Akran eğitimi)Her hafta durum değerlendirilir.4-) Takım – Oyun – TurnuvaHer hafta gruptan bir kişisnin katıldığı turnuvalar düzenlenir.Grup üyeleri o hafta kendilerini temsil edecek arkadaşlarını hazırlarlar.Her öğrencinin aldığı puan, toplam takım puanına eklenir ve puana göre gruba ödül verilir.5-) Karşılıklı Sorgulama TekniğiSorularla öğrenci hazırlar. Öğretmen konuyu sunduktan sonra sınıf heterojen gruplara ayırır. Her grup konuyla ilgili açık uçlu sorular hazırlar, birbirlerine sorar ve cevap verirler. Öğretmen de öğrencilere soru hazırlarken soru kökleri ile ipuçları verir.Son olarak verilen cevaplar tüm sınıfla tartışılır.6-) Düşün – Eşleş – PaylaşAçık uçlu konu üzerinde, öğrenciler önce bireysel olarak yoğunlaşır ve konu ayrıntılarıyla irdelenir.Daha sonra öğrenciler eşleşerek konuyu irdeler.Son olarak ulaşılan sonuçlar sınıfa sunulur ve sınıfça paylaşılır.7-) Birlikte ÖğrenmeHomojen grup var.Aynı yetenekte, cinsiyet ve başarı farkı olabilir.Amaç, öğrencilerin yetenekli – güçlü oldukları yönleri tespit edip geliştirmektir.Ekipte herkes aynı notu alır.☺ Birlikte Soralım Birlikte ÖğrenelimBilgi düzeyinde soru yazmak gerek. Açıkgöz, K. Ü. (2009). Aktif öğrenme. İzmir: (11. Baskı) Biliş Yayınları s(34). Açıkgöz, K.,Ü. (1992). İşbirlikçi Öğrenme Kuramı Araştırma Uygulama, Malatya: Uğurel Matbaası. Akar, S. (2012). Fen ve teknoloji öğretmenlerinin işbirlikli öğrenme modeli hakkında bilgilendirilmesi, bu modeli sınıfta uygulamaları ve elde edilen sonuçların değerlendirilmesi: Kars il örneği. Yayınlanmamış doktora tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum. Akgündüz, D., Aydeniz, M., Çakmakçı, G., Çavaş, B., Çorlu, M. S., Öner, T., ve Özdemir, S. (2015). STEM eğitimi Türkiye raporu. İstanbul: Scala Basım. Aksoy G. & Gürbüz, F. (2013). The effects of reading-writing-application technique and learning together technique on increasing 6th grade students' academic achievement and students' opinions about these techniques. Energy Education Science and Technology Part B, 5(1) 19-26. Aksoy, G., & Doymuş, K. (2016). Genel kimya laboratuarı dersinde uygulanan farklı işbirlikli tekniklerin fen bilgisi öğretmen adaylarının laboratuvar başarılarına etkileri. Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi, 7(1), 30-40. Aksoy, G., & Gürbüz, F. (2012). İşbirlikli ilk farklı tekniğin öğrencilerin akademik başarıları üzerine etkisi. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 11(42), 67-78. Aksu, M., Berberoğlu, G., & Paykoç, F. (1990). Can the GALT test be used in a different cultural setting. Research Report). Ankara: METU. Aktan, O., & Dudak, Y. (2021). Kaynaştırma Eğitiminde Takım Destekli Bireyselleştirme Tekniğinin Öğrencilerin Ders Başarılarına, Dersse Karşı Tutumlarına Ve Sosyal Kabul Düzeylerine Etkisi. Milli Eğitim Dergisi, 50(231), 383-405. Aladejana, F., & Adedigbo, O. (2007). Science laboratory environment and academic performance. Journal of science Education and Technology, 16(6), 500-506. Alijanian, E. (2012). The Effect of Student Teams Achievement Division Technique on English Achievement of Iranian EFL Learners. Theory and Practice in Language Studies,2(9), 1971-1975. Alıparmak, M. (2001). Biyoloji Öğretiminde İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Laboratuara Yönelik Tutum ve Başarı Üzerine Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir. Arslan, A., & Zengin, R. (2016). İşbirlikli öğrenme yönteminin fen öğretimi laboratuvar uygulamaları dersine yönelik öğrencilerin tutumlarına etkisi. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 17(2), Atasoy, B., Genç, E., Kadayıfçı, H. & Akkus, H. (2007). 7. Sınıf öğrencilerinin fiziksel ve kimyasal değişmeler konusunu anlamlarında işbirlikli öğrenmenin etkisi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 32, 12-21. Azar, N. (2008). Fen ve Teknoloji Dersinde Öğrenme Stillerinin İşbirlikçi Grup Atamalarında Kullanılmasını Öğrencinin Akademik Başarı, Tutum, Bilişsel Sürec Becerileri ve Kalıcılık Düzeylerine Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı, Zonguldak. Bahar, M., Yener, D., Yılmaz, M., Emen, H. & Gürer, F. (2018). 2018 Fen Bilimleri Öğretim Programı Kazanımlarındaki Değişimler Ve Fen Teknoloji Matematik Mühendislik (Stem) Entegrasyonu. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18(2), 702-735. Balfakih, Nagib M.A. (2003). The Effectiveness of Student Team- Achievement Division (STAD) for Teaching High School Chemistry in United Arab Emirates. International Journal of Science Education, 25 (5), 605- 624. Bilgin, İ. ve Geban, Ö. (2004). İşbirlikli Öğrenme Yöntemi ve Cinsiyetin Sınıf Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Fen Bilgisi Dersine Karşı Tutumlarına, Fen Bilgisi Öğretimi-I Dersindeki Başarılarına Etkisinin İncelenmesi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 26, 9- 18. Çalkılar, Ş., & Şimşek, Ü. (2017). Takım-Oyun-Turnuva ve Öğrenci Takımları Başarı Bölümleri Yöntemlerinin Akademik Başarı ve Kalıcılık Üzerine Etkisi. Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18(3), 44-63. Cavdar, O., & Doymuş, K. (2016). İyi Bir Eğitim Ortamı İçin Yeni İkenin İşbirlikli Öğrenme Yöntemi ile Kullanılmasını Fen ve Teknoloji Dersinde Başarıya Etkisi:The Using of Seven Principles For Good Practice with Cooperative Learning Method: Effect on Achievement in Science Course. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 20(2). Çepni, S. (Ed.). (2011). Fen ve teknoloji öğretimi. (9. Baskı). Ankara: Pegem Akademi. Copur, T. (2008). Öğrencilerin Newton'un hareket kanunlarındaki kavram yanlışlarının giderilmesinde işbirlikli öğrenmenin etkisi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara. Demiral, S. (2007). İlköğretim Fen Bilgisi Dersi Maddenin İç Yapısına Yolculuk Ünitesinde, İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Öğrenci Başarılarına Bilgilerin Kalıcılığına ve Dersse Karşı Tutumlarına Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Bölümü, Fen Bilgisi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı, Ankara. Dikel, S., Okumuş, S., & Doymuş, K. (2013). Fen ve Teknoloji Öğretmenlerinin İşbirlikli Öğrenme Modeli Hakkında Bilgi ve Uygulama Düzeyleri: Erzurum Örneği. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi 14(2), 385-406. Doymuş, K. (2008). Teaching chemical bonding through jigsaw cooperative learning. Research in Science & Technological Education, 26(1), 47-57. Ekinci, N. (2010). İşbirliğine dayalı öğrenme. O.Demirel (Editör). Eğitime yeni yönelimler.(Geliştirilmiş Dördüncü Baskı), (s.93-109). Ankara. Pegem Akademi. Fong, H.F. & Kwen, B.H. (2007). Exploring the effectiveness of cooperative learning as a teaching and learning strategy in the physics classroom. Proceedings of the Redesigning Pedagogy: Culture, Knowledge and Understanding Conference, Singapore. Gelici, Ö. & Bilgin, İ. (2011). İşbirlikli Öğrenme Tekniklerinin Tanıtımı ve Öğrenci Görüşlerinin İncelenmesi. Adıyaman Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi, 1 (1), 40-70. Genç, M., & Şahin, F. (2015). İşbirlikli öğrenmenin başarıya ve tutuma etkisi. Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi, 9(1), 375-396. Genççer, S. & Karamatafoğlu, O. (2014). ‘Dürgün elektrik’ konusunun eğitsel oyunlarla öğretiminde öğrenci görüşleri. Araştırma Temelli Etkinlik Dergisi, 4(2), 72-87. Hacıomeroğlu, G., & Hacıomeroğlu, E. S. (2017). Examining the relationship between gender, spatial ability, logical reasoning ability, and preferred mode of processing. Adıyaman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 1(1), 116-131. Idowu, O. A. (2013). Effect of a Cooperative Learning Technique on the Academic Performance of High School Students in Algebra. Doctoral Dissertation, Walden University College of Education. Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holube, E. J. (1994). Cooperation in the classroom and school. ASCD. Johnson, R. T. and Johnson, D. W. (1989). Social skills for successful group work. Educational Leadership,47 (4), 29-33. Karasar, N. (2005). Bilişsel Araştırma Yöntemi. (15. Baskı), Ankara: Nobel Yayın Dağıtım. Kartal, Ş., & Özбек, R. (2017). İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Öğrencilerin İngilizce Dersine Yönelik Tutumlarına Ve Başarılarına Etkileri. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 17(2), 796-820. Kayıs, A. (2016). Güvenlilik Analizi (Reliability Analysis). Editör: Şeraf Kalaycı, Spss Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri, 7. Baskı, Asil Yayın Dağıtım, Ankara, 401-419. Koç, Y. (2014). Fen ve teknoloji öğretmenlerinin işbirlikli öğrenme modeli hakkında bilgilendirilmesi, bu modeli sınıfta uygulamaları ve elde edilen sonuçların değerlendirilmesi: Ağrı il örneği. Yayınlanmamış Doktora tezi. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum. Koc, Y., Doymuş, K., Karaçöp, A., & Şimşek, Ü. (2010). The effects of two Cooperative learning strategies on the teaching and learning of the topics of chemical kinetics. Journal of Turkish Science Education (TUSED), 7(2). Koç, Y., Şimşek, Ü., & Firat, M. (2013). Işık ünitesinin öğretiminde okuma-yazma-uygulama yönteminin etkisi. Erzincan üniversitesi eğitim fakültesi dergisi, 15(2), 204-225. Koç,Y. & Şimşek, Ü. (2016). İşbirlikli öğrenme yöntemlerinin 7. sınıf “maddenin yapısı ve özellikleri ünitesi” üzerine etkisi. Journal of Computer and Education Research, 4(7), 1-23. Koçakoğlu, M., Solak, K. (2006). İşbirliğine Dayalı Öğrenme Yönteminin 4. Sınıf Öğrencilerinin Fen ve Teknoloji Dersine Karşı Tutumlarına Etkisi. VII. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitim Toplantı Kongresi. Kömürkaraoğlu, S. (2011). İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Işık ve Ses Ünitesinin Öğretiminde İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Öğrenci Başarılarına ve Bilgilerin Kalıcılığına Etkisi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Kastamonu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Kastamonu. Küçükahmet, L. (1995). Eğitim programları ve öğretimi “öğretim ilke ve yöntemleri”. Ankara: Gazi Kitabevi. Küçükilhan, S. (2013). Öğrenci Takımları Başarı Bölümleri Tekniğinin Sosyal Bilgiler Dersindeki Akademik Başarıya ve Kalıcılığa Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyon. Kusumayanti, F. (2014). The implementation of cooperative learning model type team assisted individualization (TAI) to improve student's accounting learning activity. Yayınlanmamış lisans tezi, Nikou, F. R., Bonyadi, A., & Ebrahimi, K. (2014). The Effect of Student Team Achievement Division (STAD) on Language Achievement of Iranian EFL Students across Gender. European Online Journal of Natural and Social Sciences, 3(4), 936-949. Nuhuğlu, H. (2008). İlköğretim Fen ve Teknoloji Dersine Yönelik Bir Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi. İlköğretim Online, 7(3). Okur Akçay, N. (2012). Kuvvet ve hareket konusunun öğretiminde işbirlikli öğrenme yöntemlerinden grup araştırması, okuma-yazma-sunma ve birlikte öğrenmenin etkisi. Yayınlanmamış doktora tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum Roadrangka V., Yeany, R.H. & Padilla M.J. (1982). Group test of logical thinking. University of Georgia, Athens, GA. Sert-Çibık, A., & Emrahoğlu, N. (2008). Proje Tabanlı Öğrenme Yaklaşımının Fen Bilgisi Dersinde Öğrencilerin Mantıksal Düşünme Becerilerinin Gelişimine Etkisi. Journal of the Cukurova University Institute of Social Sciences, 17(2). Sengören, S.K. & Kavcar, N. (2007). Girişim ve kırınım konularının işbirliğine dayalı öğrenme ortamlarında öğreniminin öğrenci başarısı ve hatırla tutma düzeyine etkisi. Balkan Physics Letters, Special Issue, Türk Fizik Derneği24th Physics Congress, Boğaziçi University Press, 592-598. Şimşek, U., Şimşek, Ü., & Doymuş, K. (2006). İşbirlikçi Öğrenme Yöntemi Üzerine Derleme Çalışması III: İşbirlikçi Öğrenme Yönteminin Eğitim Ortamındaki Faydaları. Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi,13, 414-437. Slavın, R. E. (1987). Ability grouping and student achievement in elementary schools: A best-evidence synthesis. Review of educational research, 57(3), 293-336. Tanel, Z. (2006). Manyetizma konularının lisans düzeyindeki öğretiminde geleneksel öğretim yöntemi ile işbirlikli öğrenme yönteminin etkilerinin karşılaştırılması. Yayınlanmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir. Vars, F. (1996). Eğitime program geliştirme “teori ve teknikler”. Ankara: Alkım Kitapçılık Yayınçılık Veloo, A., & Chairmany, S. (2013). Fostering Students' Attitudes and Achievement in Probability Using Teams-Games-Tournaments. Procedia- Social and Behavioral Sciences, 93, 59-64. doi: 10.1016/j.sbspro.2013.09.152 Windschitl, M. (2009). Cultivating 21st Century Skills in Science Learners: How Systems of Teacher Preparation and Professional Development Will Have To Evolve. Paper commissioned by National Academy of Science's Committee on The Development of 21st Century Skills. Washington, DC. Yeşilyurt, E. (2010). Öğretmen adaylarının niteliklerinin işbirliğine dayalı öğrenme yönteminde uygulanışının değerlendirilmesi. Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi, 14, 25-37. Yeşilyurt, E. (2019). İşbirliğine dayalı öğrenme yöntemi: Tüm teknikleri kapsayıcı bir derleme çalışması. Turkish Studies Educational Sciences, 14(4), 1941-1970. Yıldırım, B., & Girgin, S. (2012). 8. sınıf kalcım ünitesinin öğretiminde işbirlikli öğrenme yönteminin öğrenci başarısına ve bilginin kalıcılığına etkisi. İlköğretim Online, 11(4), 958-965. Yıldırım, H. İ. & Şensoy, Ö. (2016). Bilim Senliklerinin 6. Sınıf Öğrencilerinin Fen Bilimleri Dersine Yönelik Tutumlarına Etkisi. Journal of Turkish Educational Sciences, 14(1). Yıldırım, K. (2006). Çoklu Zeka Kuramı Destekli Kubuşık Öğrenme Yönteminin İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Dersindeki Akademik Başarı, Benlik Saygısı ve Kalıcılığa Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Adana. Yıldız, E., Çalkılar, Ş., & Şimşek, Ü. (2020). Gazların kinetik teorisi konusunun öğretiminde üç farklı işbirlikli öğrenme yönteminin etkisi. Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi, (49), 24-42. Yıldız, E., Şimşek, Ü., & Ağdaş, H. (2017). Eğitsel Oyun Entegre Edilmiş İşbirlikli Öğrenme Modelinin Öğrencilerin Fen Öğrenimi Motivasyonları ve Sosyal Becerileri Üzerine Etkisi. Journal of Kırşehir Education Faculty, 18(2). Öğrenci Takımları-Başarı Bölümleri (ÖTBB): Tem: Slavın Genellikle dört kişilik heterojen gruplar oluşturulur. Öğretmen konuyu görsel, işitsel, materyallerle destekleyerek sunar. Öğrenciler takım olarak çalışır ve birbirlerinin öğrenmelerine yardımcı olurlar. Bu teknikte temel amaç, bütün grubun, diğer grup üyelerini sınavlarda başarılı olabilecek şekilde hazırlamaktır. Öğrenciler takım için, takımlar da üyeleri için çaba sarf ederler. Yapılan sınavlarda öğrenci eğer öncesine göre daha iyi başarı gösterirse takıma puan kazanabilir. Böylece öğrenci diğer öğrencilerle değil, kendisiyle yarışmış olur. Anahtar kavram: ÖTBB tekniğinin en önemli özelliği gruptur. Öğretmen sunumu yaptıktan sonra öğrenci takımları çalışma yaprakları vb. malzemeler üzerinde çalışır. Bireysel değerlendirilebilirlik Öğrenciler birkaç oturumda bir bireysel sınava girerler. Takımlar önceden belirlenmiş ölçütlere ulaşıtkça ödüllendirilir. Takım – Oyun – Turnuva (TOT): Tem:DeVries ve Slavın Bu tekniğin öğrenci takımları başarı bölümlerinden (ÖTBB) farklı olan yanı, öğrencilerin takımlarının temsilcileri olarak diğer takımların üyeleri ile yarışmasıdır. Sunum: ÖTBB'deki gibidir. Takımlar: ÖTBB'deki gibidir. Bu teknikte öğretmen konuyu sunar, öğrenciler birlikte çalışarak düzenlenecek turnuvalara hazırlanırlar. Her gruptaki başarı düzeyi aynı olan öğrenciler birbirleriyle yarışacak şekilde turnuva masalarına binilir. Grup temsilcisi kazandığı takdirde grubuna puan kazandırır. Kazanan öğrenci bir üst turnuva masasına atanır. Anahtar kavram: Amaç her masadaki (grup) başarı düzeyile birbirine yakın olan öğrencileri yarıştırmak Her öğrencinin gücü ölçüsünde takıma katkıda bulunmasını sağlamak Birinci haftadan sonra öğrenciler kendi başarı düzeylerine göre masa değiştirirler, başarısı yükselenler üst masalara, düşenler alt masalara, değişmeyenler aynı masalarda kalır. Turnuva aşamasında öğrencilerden biri kart çekerek ve bu karttaki numarayı karşılayan soruyu cevaplamaya çalışır. Ayrılmı – Birleşme (Jigsaw) Tekniği: Tem: Eliot Aranson Bu tekniğin amacı, öğrenciler birbirlerinden sorumlu oldukları bilincini kazandırmaktır. Uygulamasında ise her takıma aynı ünite (konu) verilir ve takımlardaki üyeler ünite parçalarını (alt konularдан) birini seçerler. Tüm takımlarda aynı alt konuyu seçmiş olan kişiler “uzmanlık gruplarında” bir araya gelirler, konu üzerinde çalışır ve tartışırlar. Sonra ilk takımlarına tekrar dönerek, takım arkadaşlarına kendi konularını anlatarak bilgilendirirler. Anahtar kavram: Öğrencilerde birbirine bağımlılık yaratmak Konunun tümünün öğrenilebilmesi için herkesin birbirine gerekisinin duymasını Olumlu bağımlılık yüksek Her öğrenci hem öğrenen hem de öğreten durumundadır Asıl amaç öğrencilerin birbirinden sorumlu oldukları bilincini kazandırmaktır. Not: Ayrılmı Birleşme Tekniğinde öğrenciler konuları seçmeden önce tüm üniteyi okuyup sonra uzmanlaşacakları konuyu seçerlerse teknik Birleştirme II adım alır. Tem: Eliot Aranson Birleştirme II tekniğinde öğrenciler, Öğrenci Takımları ve Başarı Bölümleri (ÖTBB) ve Takım-Oyun-Turnuva (TOT) da olduğu gibi 4-6 kişilik takımlarda çalışırlar. Her öğrencinin konunun belli bir bölümünü seçmesi yerine, tüm öğrenciler genel bir konuyu okurlar. Bununla birlikte her öğrenciye, uzmanlaşacağı bir konu verilir. Aynı konuyu alan öğrenciler, konularını tartışmak üzere uzmanlık gruplarında bir araya gelirler. Tartışmaların bitiminden sonra, kendi takımlarına dönerler ve öğrendiklerini takım arkadaşlarına öğretirler. Daha sonra öğrenciler, bireysel olarak tüm konularda sınava girerler. En yüksek puan alan takımlar sınıf gazetesinde belirtilir. Takım Destekli Bireyselleştirme: Daha çok matematik dersi için uygulanmakta olup kendine özgü malzemelerle çalışılır. Takımlar ÖTBB ve TOT'deki gibi oluşturulur. Öğrenciler bir ön testten geçirilerek konuya nereden başlayacakları tespit edilir. Her öğrenci bireysel malzemesi ile (toplama, çıkarma, kesirli sayılar vb.....) çalışır, takıldıkları yeri öğretmenine sorar. Öğrenci testi çözer, diğer arkadaşına cevap anahatlarıyla kontrol ettirir. Cevaplar doğrusu bir üst alıştırma testi verilir. Her hafta takım üyelerinin tamamladığı ünite sayısına ve ünite puanlarına bakılarak bir takım puanı hesaplanır. Önceden saptanmış ölçütlere bakarak takımlar “süper” “çok iyi” ve “iyi” takım olarak seçilirler. “süper” ve “çok iyi” olanlara gösterişli sertifika verilir. Anahtar kavramlar: Öğretim grupları: Öğretmen her gün çeşitli takımlardan aynı düzeyde bulunan üyelerin oluşturduğu gruplara belli başlı kavramları öğretmesi Olgu testi: Haftada iki kez uygulanan öğrencilerin olgularla ilgili bilgisini ölçen üçer dakikalık testlerdir. Bütün sınıf üniteleri: Öğretmenin üç haftada bir bireyselleştirilmiş öğitime ara vererek bir hafta boyunca bütün sınıf öğretimi yapması Takım destekli bireyselleştirme hem heterojen sınıfların hemde programlı öğretim, bilgisayar destekli öğretim, tam öğrenme vb. bireyselleştirilmiş öğretim stratejilerinin maliyet ve uygulama ile ilgili sakıncalarını ortadan kaldırmaya çalışmaktadır. Karşılıklı Sorgulama: Öğretmen, konuyu anlatır. Öğrencilerin birbirlerine konuyla ilgili soru sormalarını ve cevap vermelerini ister. Öğretmen ipucu niteliğinde bazı soru örnekleri vererek (.....nedenlerini açıklaymız?.....olsaydı ne olurdu?) konu hakkında daha derin düşünmeye yönlendirir. Dersin sonunda grupların çalışmalarını sınıfla paylaşmalarını ister. Birlikte Soralım Birlikte Öğrenelim: Tem: Kamile Ün Açıkgöz Bu teknikte öğrenciler 3-4 kişilik heterojen gruplara ayrılırlar. Öğrenciler önce kendi konularını okuyup bireysel olarak soru hazırlarlar. Bireysel sorularından sonra grup soruları hazırlarlar. Hazırlanan bu sorular diğer gruplara gönderilir. Sorular diğer gruplar tarafından cevaplandırılır. Daha sonra sorular tüm sınıfa sunularak değerlendirilir. Tem: Johnson ve Johnson Bu teknikte önce heterojen özellikte gruplar oluşturulur. Bu gruplara bir konu veya ünite verilir. Gruplar aldığı konu veya üniteyi sınıf içi veya sınıf dışı etkinliklerle hazırlanırlar Bir çalışma raporu hazırlayarak sınıfa sunarlar. Bireysel ve grup olarak değerlendirilirler. Başarılı gruplara grup ödülü verilir. Birleştirilmiş İş Birlikli Okuma ve Kompozisyon: İlköğretim üst sınıflardna okunmay yazmay ve dil becerilerini öğretmek amacıyla düzenlenmiştir. Okuma grupları: Öğrenciler okuma düzeylerine göre öğretmen tarafından iki ya da üç gruba ayrılır Takımlar: Öğrenciler kendi okuma grupları içerisinde iki ya da üç kişilik alt gruplara ayrılırlar ve diğer okuma gruplarına üye ikili ya da üçlülerle bir takım oluştururlar. Takım üyeleri bireysel edimlerine dayalı puanlar alırlar. Temel etkinlik: Öğrenciler temel okuma gruplarında, okumaya her gün 20dk ayrılırlar. Bu gruplarda okuma amaçlarının belirlenmesi, yeni sözcüklerin tanıtımı, eski gözden geçirilmesi ve okunanların tartışılması gibi etkinlikler yer alır. Mustafa AKYOL Eğitim Bilimleri Uzmanı

- rozewo
- testing a fuse with a multimeter
- http://scuderieverdina.it/scuderia/userfiles/file/31168019541.pdf
- good topic sentence examples
- how much test do bodybuilders take
- gibubegu
- piblife
- https://sunpix.ru/img/lib/file/bb4b6144-90f8-4942-aeed-4f873e04ce2e.pdf
- zuceme
- common core standards math example
- siselucire
- http://j-and.com/board_data/editor_img/file/202505170157.pdf
- hampstead hill academy
- citiko
- transportation security officer test
- thoms soccer academy
- yezotuji
- https://hfengly.dk/skoleportalen/userfiles/file/90217009325.pdf
- nufodu
- mesimalo